

Sygn. akt VII K 557/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2017 roku

sprawy **A. S.**, s. G. i B. z d. K., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 sierpnia 2016 roku około godziny 21.35 w m.R. na ul. (...), powiat (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 21.40- 0,42 mg/l, II badanie o godz. 22.00- 0,44 mg/l, III badanie o godz. 22.02- 0,41 mg/l (A.- sensor), IV badanie o godz. 22.42 - 0,31 mg/l, V badanie o godz. 22.44 - 0,34 mg/l ((...)), alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk, i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt 2 (drugim) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 sierpnia 2016 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 140,00 (sto czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 557/16

UZASADNIENIE

W dniu 05 sierpnia 2016 roku około godziny 21.35 w miejscowości R. na ul. (...), oskarżony A. S. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...).

/notatka urzędowa – k. 1 akt (...). (...).2016;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 10 akt (...) (...) .2016, k. 32-32v./

A. S. był w stanie nietrzeźwym. Zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu podczas pierwszego badania o godzinie 21.40 wynosiła 0,42 mg/l, podczas drugiego badania o godzinie 22.00 wynosiła 0,44 mg/l, podczas trzeciego badania o godzinie 22.02 wynosiła 0,41 mg/l, podczas czwartego badania o godzinie 22.42 wynosiła 0,31 mg/l, podczas piątego badania o godzinie 22.44 wynosiła 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2 akt (...) (...) (...);

wyjaśnienia oskarżonego – k. 10 akt (...) (...) (...), k. 32-32v.;

notatka urzędowa – k. 1 akt (...) (...) (...)/

Oskarżony cieszy się dobrą opinią w miejscu zamieszkania. Jest osobą uprzejmą i pomocną.

/opinia mieszkańców - k. 29;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 32-32v./

Ma on też bardzo dobrą opinię w miejscu pracy.

/opinia o pracowniku – k. 30;

wyjaśnienia oskarżonego – k. 32-32v./

A. S. ma 21 lat. Legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym. Kontynuuje edukację w liceum (...). Prowadzi własną działalność gospodarczą, z której osiąga miesięczny dochód w kwocie 6.000 złotych. Jest kawalerem. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Nie posiada majątku.

/dane osobo – poznawcze - k. 31v./

Oskarżony nie był dotychczas karany.

/dane o karalności – k. 4 akt (...) (...) (...)/

Przesłuchany w charakterze podejrzanego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w dniu 5 sierpnia 2016 roku pokłócił się przez telefon ze swoją dziewczyną. Był zdenerwowany. Po tej rozmowie około godziny 20.00 wypił dwa piwa o pojemności około 0,5 litra jedno. Następnie postanowił, że pojedzie do dziewczyny wyjaśnić nieporozumienie. Oskarżony najpierw pojechał na stację benzynową w R., żeby zatankować pojazd. Następnie samochodem udał się w kierunku miejsca zamieszkania swojej dziewczyny. W miejscowości R., na ulicy (...) został zatrzymany do kontroli drogowej przez policję. Podczas kontroli okazało się, że jest pod wpływem alkoholu. Oskarżony wyjaśnił, że nie powinien wtedy kierować samochodem ale był zdenerwowany. Taka sytuacja zdarzyła mu się po raz pierwszy. S. A. żałował tego co się stało.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 10 akt (...) (...) (...)/

Przesłuchany przed Sądem, A. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił: „W dniu 5 sierpnia 2016 roku wracałem z pracy. Ponieważ byłem przekonany, że tego dnia nie będę kierował, to poszedłem do sklepu kupiłem dwa piwa. Piwa te spożyłem w sklepie, a następnie wróciłem do domu. To był okres żniw i tata powiedział mi, że pojedziemy w pole zwozić słomę. Na polu byliśmy ok. godziny czasu, następnie wróciliśmy do domu. Ja się wykąpałem, zjadłem kolację i następnie dostałem telefon od dziewczyny. Ona krzyczała coś na mnie, nie wiedziałem o co jej chodzi, ja postanowiłem, że do niej pojedę, bo myślałem, że wypociłem już te piwa. Wyjechałem z domu, pojechałem na stację (...), poruszałem się samochodem A. (...) o nr rej. (...). Jak zatankowałem auto zamierzałem wrócić do dziewczyny, ale nie dojechałem, gdyż zostałem skontrolowany przez policję. Ja o 18.30 skończyłem pracę, w sklepie byłem przez siódmą. Piwa wypilem do godz. 19.00. Na CPN pojechałem ok. godz.

21.20- 21.25. Ja bardzo żałuję tego co zrobiłem, nigdy wcześniej nie byłem karany, nie miałem wcześniej mandatu. Oświadczam, iż więcej razy takie zachowanie się nie powtórzy. Ja prowadzę własną działalność gospodarczą na P. polegającą na wykańczaniu odlewów. Potwierdzam treść odczytanych wyjaśnień. Rozbieżności w moich wyjaśnieniach wynikają z tego, że jak składałem wyjaśnienia na policji, to byłem zdenerwowany i nie wiedziałem co mówię i nie miałem wcześniej styczności z policją. Mogło tak być, że alkohol mogłem spożyć o godz. 20.00, tak jak składałem wyjaśnienia podczas pierwszego przesłuchania. Zanim wsiadłem w samochód, byłem w polu z tatą. Ja w P. pracuję jako samo - zatrudniony. Z tego co wiem, cieszę się dobrą opinią w pracy. Ponadto w domu też cieszę się dobrą opinią jak i w pracy. Nigdy wcześniej nie miałem styczności z policją, nie miałem mandatów, nie miałem punktów karnych, starałem się zawsze przestrzegać przepisów ruchu drogowego. Ja pomagam rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Ja mam w planach założyć rodzinę. Mogę zapewnić Sąd, że takie zachowanie po mojej stronie nie powtórzy się więcej. Bardzo żałuję tego co się stało”.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 32-32v./

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu tj. do kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i nie kwestionował wiarygodności zebranego materiału dowodowego. Okoliczność ta znajduje swoje potwierdzenie w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym oraz w treści notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza Policji na okoliczność przedmiotowego zdarzenia.

Sąd uznał za wiarygodny także nieosobowy materiał dowodowy zebrany w sprawie w postaci: notatki urzędowej, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, opinii mieszkańców, opinii pracodawcy, danych o karalności. W toku postępowania ich wartość dowodowa nie wzbudziła wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż oskarżony dokonał zarzucanego mu czynu.

Reasumując A. S. w dniu 5 sierpnia 2016 roku około godziny 21.35 w m. R. na ul. (...), powiat (...), woj. (...) prowadząc w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) i znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 21.40- 0,42 mg/l, II badanie o godz. 22.00- 0,44 mg/l, III badanie o godz. 22.02- 0,41 mg/l (A.- (...)), IV badanie o godz. 22.42 - 0,31 mg/l, V badanie o godz. 22.44 - 0,34 mg/l (...), alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość. Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i poczytalność. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem, a nie zachowań realizujących znamiona przestępstwa.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o dużym stopniu społecznej szkodliwości.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:

- szczególnym rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji;
- rozmiarami grożącej szkody - oskarżony poruszał się po drodze publicznej, stwarzając duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu,

- sposobem popełnienia czynu – zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała prawie dwukrotnie próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk;
- motywacją sprawcy – oskarżony wsiadł w stanie nietrzeźwości do samochodu, gdyż chciał porozmawiać z dziewczyną;
- popełnieniem przestępstwa z zamiarem bezpośrednim.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego fakt, iż A. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Zauważyć należy jednak, iż nastąpiło to z uwagi na zatrzymanie na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa i pod ciężarem zebranych dowodów. Ponadto jest on osobą dotychczas niekarną. Nadto oskarżony nie wyrządził swoim zachowaniem nikomu szkody. Ponadto jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę, że do dnia zdarzenia, A. S. prowadził ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe. Cieszy się też on dobrą opinią w miejscu zamieszkania oraz w pracy.

Na niekorzyść oskarżonego, Sąd poczytał, przede wszystkim fakt, że zdecydował się on prowadzić samochód w stanie nietrzeźwości z bardzo błahego powodu tj. chęci odbycia rozmowy z dziewczyną.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. A. S. jest osobą pracującą, prowadzącą własną działalność gospodarczą osiągającą dochód miesięczny w kwocie 6.000 złotych. Dlatego też wysokość jednej stawki określona na kwotę 20 złotych jest adekwatna do jego aktualnych możliwości finansowych. Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny wyrobi i jednocześnie pogłębi przekonanie (zarówno wobec oskarżonego jak i społeczeństwa), że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w ruchu lądowym na okres 3 lat. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jest w stanie nietrzeźwości istnieje obowiązkowość orzeczenia tego środka karnego na okres co najmniej 3 lat.

Jak stanowi art. 43a § 2 kk w razie skazania sprawcy między innymi za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5.000 do wysokości 60.000 złotych. Dlatego też orzeczono jak w punkcie 3 wyroku.

Sąd wymierzając najłagodniejszą z kar za przedmiotowe przestępstwo oraz orzekając środki karne w najniższym przewidzianym przez ustawę wymiarze, miał na uwadze szereg okoliczności łagodzących wskazanych powyżej.

W dniu 5 sierpnia 2016 roku oskarżonemu zostało odebrane prawo jazdy. Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2016 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. zatrzymał A. S. prawo jazdy. W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 sierpnia 2016 roku.

W niniejszej sprawie oskarżony wnioskował o zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie Sądu przedmiotowa instytucja nie może znaleźć zastosowania. Po pierwsze stężenie alkoholu w jego organizmie prawie dwukrotnie przekraczało dopuszczalną normę. Po drugie jest on wprawdzie osobą niekaraną, jednakże trzeba tą okoliczność rozpatrywać w relacji do jego wieku. Jest on jeszcze osobą młodą i upłynął zbyt krótki okres czasu w jego życiu aby móc ocenić, czy jego zachowanie było jedynie incydentalne i czy

więcej się nie powtórzy. Ponadto jak to już zostało podniesione zdecydował się on prowadzić samochód w stanie nietrzeźwości z bardzo błahego powodu – chęci odbycia rozmowy z dziewczyną. Nadto z jednej strony Sąd dostrzega, że oskarżony wyraża skruchę, jednak z drugiej strony można się zastanawiać nad jej prawdziwością w kontekście dość nieszczerých wyjaśnień A. S.. Na etapie postępowania przygotowawczego wyjaśnił on bowiem, iż najpierw przez telefon pokłócił się z dziewczyną i był zdenerwowany. Dlatego po tej rozmowie wypił około godziny 20.00 dwa piwa. Następnie postanowił pojechać do dziewczyny wyjaśnić nieporozumienie. Wskazał, że wiedział, iż jest pod wpływem alkoholu i nie powinien kierować pojazdem ale był zdenerwowany. Natomiast przed Sądem zmienił swoją wersję przebiegu zdarzenia. Wskazał, że najpierw wypił dwa piwa, ponieważ myślał, że tego dnia nie będzie musiał prowadzić samochodu. Następnie pojechał z tatą pracować w polu około godziny czasu. Po powrocie do domu oskarżony wykąpał się, zjadł kolację a następnie dostał telefon od dziewczyny, która krzyczała na niego. Ponieważ A. S. nie wiedział o co jej chodzi postanowił, że do niej pojedzie. Był wtedy rzekomo przekonany, że wypocił piwa.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków. Na kwotę tą składają się:

- opłata przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości
30 zł;

- ryczałt za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł;

Opłata od skazania została orzeczona na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia
23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 roku
z późn. zm.).

.